

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

«ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΓΑΠΑΤΕ»

(Πέτρ. Α'. β'. 17)

Καθὼς ζεύγος τρυγόνων ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς δένδρου τὴν φωλεάν αὐτοῦ πηγνύον εἶναι κύριον τοῦ πλατυφύλλου δένδρου καὶ ἀπὸ κλόνου πετῶν εἰς κλόνον ἀπολαύει τῆς τοῦ φυλλώματος δροσερᾶς αὔρας· οὕτω καὶ ὅτε ὁ Δημιουργὸς τὸ τῶν πρωτοπλάστων ζεύγος πρῶτον καὶ μόνον ἐν τῷ παραδείσῳ ἐδημιούργησε, πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ἀποκλειστικῶς αὐτῷ ἀνήκον πλὴν τοῦ δένδρου τοῦ γινώσκειν τὸ καλὸν καὶ πονηρὸν· ἀλλὰ καθὼς οἱ νεοσσοὶ πολλαπλασιαζόμενοι ἀποκτῶσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐρείας τῶν γονέων τῶν κατοικίας, οὕτω καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὕας ἀφοῦ ἐπληθύνθησαν κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εὐλογητάντος καὶ εἰπόντος αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε κατακυριεύσατε τῆς γῆς· ἐπλήθυν ἀνάγκη διανομῆς καὶ τῆς γῆς πρὸς κατοικίαν καὶ τῶν ἀγαθῶν πρὸς καλλιέργειαν τροφῆς ἔνεκα καὶ τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω ἕκαστος ἄνθρωπος ἐκάστη κοινωνίᾳ καταλαβόντες, χώραν τινα καὶ ἐργαζόμενοι αὐτήν, ἐπλήρουν τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἀπολαμβάνοντες τῶν καρπῶν τῆς γῆς, ὥστε δικαίως ἠδύνατό τις νὰ νομίσῃ ὅτι πάντα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας εὐδαίμονα διήγον βίον. Πλὴν φεῦ! οὔτε πλήρους ἀπῆλυσαν τέρψεως οὔτε πάντα τὰ μέλη πληροῦν τὰς αὐτῶν ἀνάγκας.

Διότι καθὼς δύο φιλοστόργου, περιστερὰς εἰς μακρὰς πετώσας ἀποστάσεις, ἵνα κομίσωσιν εἰς τὰ ῥάμφη αὐτῶν τροφήν διὰ τοῦ νεοσσού των, αἰμοδόρος ἱεραξ ἐπιπετάσας καταβάλλει μὲ τοὺς γαμφοὺς δύναμει του, ὅτα δὲ μικρὰ πτηνάρια μείναντα ὀρφανὰ ἀδυνατοῦσι τὴν τῆς πείνης ἀνάγκην νὰ πληρώσωσιν, οὕτω πως συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ συχνάκις συμβαίνει φυσικὴ ἀδυναμία, αἰφνιδιαὶ ἀποφρανίσεις καὶ σπουδαῖα νοσήματα ἐπάγουσιν ἀνι-

κανότητος, καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται τότε ν' ἀποκτῶσι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν των τὰ πρὸς πλήρωσιν τῶν ἀπολύτων ἀναγκῶν μέσα, ἐπέρχεται ἀνάγκη, οἱ δυνάμενοι νὰ τρέφωσι τοὺς ἀδυνάτους, ὥσπερ ἡ ἀπαλλαγείσα τῶν δυνάμεων τοῦ ἱερακος περιστερὰ τρέφει καὶ περιθάλπει τοὺς τῆς θανούσης νεοσσούς· ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σήμερον οὗτος, αὔριον δ' ἐκεῖνος καὶ ὕστερον ἄλλος ἐναλλάξ περιέρχονται εἰς τὰς αὐτὰς στερήσεις γεννᾶται τὸ καθήκον τῆς πρὸς ἀλλήλους βοηθείας, καὶ οὕτω ὁ δυνάμενος ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἡθικὸν χρέος, ὅπερ ἄριστα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι ἐκπεφρασμένοι, «ὅπως θέλετε ἵνα ποιῶσιν ἡμῖν νοὶ ἄνθρωποι, ὅμοιως καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς ποιεῖτε». Ταῦτα, ὡ ἀναγνώστη, δὲν εἶναι θεωρίαι ἀλλ' ἀλήθειαι διέπονται τὸν κόσμον καὶ νόμοι φυσικοὶ ὑπὸ τοῦ Πλάστου τεθειμένοι.

Ἀλλὰ τίς εἶναι ἡ ἐν ἡμῖν αὕτη ἀλήθεια, ἥθελεν ἐρωτήσει τις, καὶ τίς εἶναι ὁ τὸν ὅποιον λέγεις φυσικὸς κόσμος; Ἄ! δὲν τὸν γνωρίζετε, στραφῆτε εἰς τὰ ἐντὸς ἡμῶν, ἐρευνήσατε τὰ σπλάγχνα σας, καὶ θέλετε τὸν εὐρεῖ ἐκεῖ ὑπὸ τὰ φύλλα τῆς καρδίας σας, προτέξατε καὶ θέλετε τὸν ἰδεῖ ῥέοντα εἰς τὸ αἷμα τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν σας, ἀκροάσθητε καὶ θέλετε τὸν ἀκούει πάλλοντα παλμούς οἴκου καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἀδυνάτους καὶ πάσχοντας· διότι ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι τι ἄψυχον καὶ νεκρὸν ἀλλὰ δύναμις ζῶσα.

Εἰς Αἴατος.

ΤΙΜΗΤΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ

Μεταξὺ βαρβάρων ἐθνῶν δὲν ὑπάρχουσιν οἰκογενειακὰ ὀνόματα· οἱ ἄνδρες γνωρίζονται διὰ τιμητικῶν τίτλων, διὰ τίτλων ἐκ μειονεκτημάτων ἢ διὰ τίτλων διδομένων αὐτοῖς λόγῳ ἀτομικῆς τιμῆς ἰδιότητος. Ἀνδρεῖος ἀνὴρ καλεῖται Λέων, Θηριώδης καλεῖται Τίγρις, ἄλλοι λαμβάνουσι τὸ ὄνομα ἐπισήμου τινος πράξεως τοῦ βίου αὐτῶν, ἢ ἐκ τινος ἰδιάζοντος χαρ-

κτῆρος τῆς φυσικῆς κατασκευῆς. Τινὲς τῶν προσωνομιῶν τούτων φέρονται παρὰ τῶν ἀγρίων κατόχων αὐτῶν ὡς τῆς υπερφανίας ὅσης ὁ τίτλος δουκὸς παρ' εὐρωπαίων εὐγενῶν. Ἀπονέμουν διάκρισιν φέρουσαν σεβασμὸν καὶ ὑπεροχὴν μεταξὺ τῶν φυλῶν, ἅτομα δὲ διακριθέντα διὰ τούτων κατέχουσι τιμητικὰς θέσεις εἰς παληγοῦς καὶ εἰσὶν οἱ ἀρχηγοὶ ἐν ταῖς μάχασι. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν συμβαίνει ἐν τῷ νεωτέρῳ πεπολιτισμένῳ βίῳ· πρόσωπα φέροντα τίτλους πολὺ ἐπιδιώκονται καὶ τιμῶνται ὑπὸ τῶν μὴ φερόντων τούτους· εἰσὶ δὲ πρὸς τούτοις καὶ οἱ ὁδηγοὶ τοῦ συρμοῦ. Ἡ μόνη δὲ διαφορὰ μεταξὺ τῶν τίτλων τῶν ἀγρίων καὶ πεπολιτισμένων εἶναι, ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις οὗτοι ἀποκτώνται διὰ πράξεων· ἐν τοῖς κοινωνικοῖς καὶ πολιτικοῖς συστήμασι τῶν νεωτέρων ἐθνῶν, πάντες οἱ τίτλοι τιμῆς ἀρχικῶς ἐγεννήθησαν ἐκ δημοσίων λειτουργιῶν· ἀλλ' ἐν πολλοῖς τὰ καθήκοντα ἐγκατελείφθησαν ἐνθ' οἱ τίτλοι οἱ κατ' ἀρχὰς ἀπονεμηθέντες διατηροῦνται. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς πέντε τάξεις τῆς ἀγγλικῆς τιτλοφορίας, καὶ εἰς τὸν τίτλον τοῦ βαρόνου καὶ ἱππότη. Μεταξὺ τῶν ἀγγλῶν ὁ δούξ, ὁ μαρκήσιος, ὁ κόμης, ὁ ὑποκόμης, ὁ βαρὼνος, ὁ βαρονέτος καὶ ὁ ἱππότης δὲν ἔχουσι δημοσία καθήκοντα νῦν νὰ ἐπιτελέσωσι συνεπεία τῶν τίτλων αὐτῶν. Τοῦτο ὁμῶς δὲν ἔχει οὕτω ἐν τισὶ τόποις τῆς Γερμανίας καὶ μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν ἐθνῶν. Ὁ ὕψιστος πάντων τῶν τίτλων—ὁ βασιλεὺς ἢ δεσπότης—ἀπειναντίας οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀπλῶς τιμητικὸς, διότι πάντοτε τὰ καθήκοντα τῆς κυβερνήσεως παρομαρτοῦσιν αὐτῷ. Ὡς εἶναι δ' ἐπόμενον τὰ μᾶλλον πομπώδη ὑπερθετικά, τὰ ὅποια δύναται νὰ χορηγήσῃ γλῶσσα, προστεθήσαν εἰς τὸν ἐπίτιμον προσδιορισμὸν τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος, ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς χώραις, ἐνθα ἡ ποιητικὴ φαντασία ἀκμάζει εἰς ὑπερβολικὸν βαθμὸν.

Ὁ κραταιότερος πάντων τῶν ἡγεμόνων εἶναι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας· οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ πιστεύουσιν ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐντεῦθεν οἱ τίτλοι αὐτοῦ εἰσὶ «Υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ» καὶ «Δεκάκις-χίλια-ἔτη». Τοῦτο ἔχει πῶς συγγένειαν πρὸς τὸ ἡμέτερον νομικὸν ἀξίωμα, ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐδέποτε θνήσκει τὸ ὅποιον εἶναι μόνον ἀληθὲς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δυναστείαν. Ἐν τινι ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ ληφθέντι ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Βεγγάλης καὶ ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν δυνάμεων τῆς Κίνας, ὁ αὐτοκράτωρ λέγεται ἀπὸ ἄνθος τῆς αὐτοκρατορικῆς γενεᾶς, ὁ υἱὸς τοῦ στερεώματος τῆς τιμῆς, ὁ λάμπων ἀδάμας ἐν τῷ στάμνατι καὶ τῷ θρόνῳ τῆς σινικῆς ἐπικρατείας». Ἡ αὐτοῦ αὐτοκρατορικὴ μεγαλειότης δὲν ὑποτίθεται ὅτι ἔχει τὰς διακρίσεις ταύτας ἐπὶ ἀβασίμων ἀξιώσεων· διότι ἀξιοὶ ὅτι εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἡλίου, ὁ ἐξάδελφος τῆς σελήνης, καὶ ὅτι συνδέεται διὰ δεσμῶν συγγενείας μεθ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀστέρων. Συνελόντι εἰπεῖν, ὁ αὐτοκράτωρ θεωρεῖται ἡ συγκέντρωσις τῆς οὐσίας πάσης κοσμικῆς διακρίσεως, ἄλλαις λέξεσι, αὐτὸς ἡλίας

τοῦ στερεώματος τῆς τιμῆς», διότι πλὴν αὐτοῦ, δὲν ὑπάρχει ἀριστοκρατία ἐν τῇ σινικῇ, οὐδὲ ἄλλοι τιμητικοὶ τίτλοι πλὴν ἐκείνων ὧν αὐτὸς ἔχει αὐστρηρῶς τὸ μονοπώλιον. Πᾶσα διάκρισις πρέπει ν' ἀποκτήθῃ διὰ παιδείας καὶ ἀξίας· οὐδὲ τίτλοι ὑπάρχουσι οἷς νὰ μὴ παρομαρτῶσι δημοσία καθήκοντα. Κληρονομικὴ εὐγένεια δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ Σινικῇ.

Οἱ τίτλοι οὗς ἀξιοὶ ὁ σάκης τῆς Περσίας δὲν εἶναι ἡπτόν πομπώδεις τῶν τοῦ Κινέζου μονάρχου. Ἐν τινι συνθήκῃ συνομολογήθεισῃ μετὰ τῆς μεγάλης Βρετανίας, καλεῖ αὐτὸν «μέγαν βασιλέα, βασιλέα τοῦ σύμπαντος, φοῖνικα τῆς εὐτυχίας, ἐξοχότητα οὐδέποτε παρακμαζούσης εὐδαιμονίας, βασιλέα κραταῖον ὅσον ὁ Ἀλέξανδρος, οὐδένα ἰσότημον ἔχοντα μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων, ἀναβάντα εἰς τὴν μεγαλειότητα διὰ τῶν οὐρανῶν, σκιὰν ἐκ τῆς σκιᾶς τοῦ ὕψιστου, ἡγεμόνα ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἥλιος κρύπτεται», καὶ διὰ ποικίλων ἄλλων προσβλητικῶν παρομοιώσεων. Ὁ διοικητὴς τοῦ Σιράχ ἐπὶ παραδείγματι προστίθῃσιν εἰς τοὺς ἐπισήμους αὐτοῦ προσδιορισμοὺς τὰς ἐξῆς παρομοιώσεις:—«Τὸ ἄνθος τῆς εὐπροσηγορίας, τὸ μοσχοκάρυον τῆς παραμυθίας καὶ τὸ δῶρον τῆς τέρεψως». Τινὲς τῶν τίτλων οὗς ἀνέλαβεν ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας συνίστανται εἰς παρομοιώσεις πρὸς τὴν θεότητα, οἱ ὅποιοι φθάνουσι μίχρι βλασφημίας. Οὗτος ὡς καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς ἀξιοὶ στενὴν συγγένειαν πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Διακηρύττει ἐκυτὸν πρὸς τούτοις ὡς τὸν διαθέτην τῶν στεμμάτων κλπ.

Ἡ Ῥωσία ἐνώνει τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἐπομένως ἐξετάζομεν πρῶτον τὸν ἡγεμόνα δι' οὗ καλεῖ αὐτὸν «αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ῥωσιῶν». Αὕτη ὁμῶς εἶναι μεταγενεστέρα προσωνομία. Ἡ τοῦ Τζάρου (Καίσαρος), βασιλέως, πάντοτε ἐδίδετο εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Πλείστοι εὐρωπαῖοι κυβερνῆται καλοῦνται βασιλεῖς, ἄλλοι ὁμῶς ἀξιοῦσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸν τίτλον αὐτοκράτορος. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰσπανίας ἦσαν πρότερον τοσοῦτον ἐμπλεοὶ τίτλων ὥστε τὸ 1836, Φίλιππος ὁ Γ', διέταξε νὰ καλεῖται μόνον «βασιλεὺς, κύριος ἡμῶν». τῶντι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ φυτώριον τίτλων στερουμένων πάσης σημασίας, καίτοι εἰσὶν ἐκεῖ πρόσωπά τινα καλῶν καὶ ἀρχαίων οἰκογενειῶν ἔχοντα τίτλους πραγματικῆς τιμῆς. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καλεῖται ἡ Αὐτοῦ Καθολικὴ Μεγαλειότης· ἡ ἀνωτέρα τάξις τῶν εὐγενῶν εἰσὶ κόμητες, μαρκήσιοι καὶ δούκες. Ἡ προβάδις τῶν κατεχόντων τὰς διακρίσεις ταύτας, ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Οἱ ὀλίγοι οὗτοι ἔχουσι τὸ προνόμιον νὰ φέρωσι τὸ κάλυμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βασιλέως, καὶ καλοῦνται «ἐνδοξοὶ» ἀποτινίσκονται δὲ τις πρὸς αὐτοὺς, διὰ τοῦ «ἡ ὑμετέρα ὑψηλότης». Αἱ κατώτεραι τάξεις τῶν εὐγενῶν καλοῦνται ἱππῶται καὶ εὐγενεῖς, φέρουσι δὲ ἀπειράριθμα παράσημα. Πολλάκις συνέβαινε ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις ὥστε ἐκ τοῦ ἰδιαίχοντος νόμου περὶ ἰδιοκτησίας τῆς γῆς, ἐν Ἰσπανίᾳ, πολλὰ μικρὰ περιουσία

κατήρχοντο εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὰ ὀνόματα δὲ τῶν πρώων ἰδιοκτητῶν προσετίθεντο εἰς τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο. Περί τούτου δὲ ὑπάρχει ἐν τοῖς ἀστείοις τῆς ἰσπανικῆς φιλολογίας τὸ ἐξῆς· μεγίστην τις καταληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτὸς ἐκρούσε τὴν θύραν ἀποκέντρον τινας ξενοδοχείου, ὅταν δὲ ἠρωτήθη κατὰ τὸ συνήθες· νὰ εἴπῃ ποῖος εἶναι, ἀπήντησεν, «Ὁ Δὸν Διέγος δὲ Μενδόζα, ὁ Σιλὸν Φιβέρρα, ὁ Γούζμαν Πίμεντελ, ὁ Ὁσόριος Πόνς δὲ Λεὼν Ζούνιγα, ὁ Ἀκρούνα Τέλλεζ Ἰγγίρων, ὁ Σάνδοβελ Ἰρόζας, ὁ Βελάσκο Μάν». «Τότε», εἶπεν ὁ ξενοδόχος κλείων τὸ παράθυρόν του, «πηγαίνετε εἰς τὸ καλὸν δὲν ἔχω τόπον οὔτε διὰ τοὺς ἡμίσεις ἀπὸ αἶς».

Οἱ Γερμανοὶ ἀγαπῶσι πολὺ τοὺς τίτλους, καὶ πολλάκις λαμβάνουσιν αὐτοὺς ἀνευ οὐδενὸς δικαιώματος. Πολλοὶ τούτων ἀγοράζονται διὰ τῆς ἀποκτήσεως γῆς εἰς οὗς οἱ τίτλοι οὗτοι εἰσὶ προσκεκολλημένοι. Ὁ κοινότερος τιμητικὸς τίτλος εἶναι ὁ τοῦ «ἰδιαιτέρου συμβούλου», ἀλλ' ὀλίγοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσι τούτους, ὥστε οἱ πράγματι δικαιούμενοι εἰς αὐτοὺς προσθέτουσιν μετὰ τὸν τίτλον «ἀληθῶς». Ἐκαστος εἶναι λίαν εὐαίσθητος ἐπὶ τῆς καταλλήλου αὐτοῦ προσωνυμίας. Ἐὰν πλησιάσῃ τις κύριον δὲν ἀρκεῖ ν' ἀποταθῇ εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ «κύριέ μου» διότι εἶναι σχεδὸν ὕβρις. Εἶναι ἀνάγκη ν' ἀνέυρῃ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἢ τὴν θέσιν ἣν κατέχει. Ὁ ἀρχιτέκτων εἶναι *baugrahl*· ὁ δικηγόρος *justigrahl*· πρόσωπον δὲ οὐδεμίαν κατέχον θέσιν ἢ ἐπάγγελμα προσπαθεῖ νὰ γίνῃ *hofrahl* (σύμβουλος αὐλικός) ὁρισμὸς οὐδεμίαν ἔχων σφραγίδα, διδόμενος τὸ πλεῖστον εἰς τοὺς μηδεμίαν ἔχοντας· ἱκανότητα νὰ δώσωσι συμβουλὴν εἰς τὴν αὐλήν. Ὁ τίτλος τοῦ «καθηγητοῦ» ἀπονέμεται μετὰ μεγίστης ἀφειδείας. Οὐδὲ καὶ αἱ κυρίαι στεροῦνται τιμητικῶν προσωνυμιῶν· ἡ σύζυγος ἐπιμένει νὰ λαμβάνῃ τὸν τίτλον τοῦ συζύγου τῆς, μετὰ θυλικῆς καταλήξεως. Ὑπάρχουσι «κυρία Στρατηγίνα», «κυρία Συμβουλίνα», «κυρία Δοκτορίνα» κλπ.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ τιμητικοὶ τίτλοι καθιερώθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ἔτι καὶ νῦν ὅμως οἱ κόμητες καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἀρχαίας ἀριστοκρατίας διατηροῦσι τοὺς τίτλους αὐτῶν. Ἔχουσιν ὅμως τιμητικὰς διακρίσεις ὡς τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς κτλ.

Ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ ἡ μεγίστη ἀφθονία τίτλων καθιστᾷ τοὺς ἔχοντας αὐτοὺς ἥκιστα σεβαστούς· ἐν Ἀγγλίᾳ ὅμως διαφόρως ἔχει τὰ πράγματα. Ἡ βασιλικὴ προνομία τοῦ κατασκευάζειν ἱππότας καὶ εὐγενεῖς ἐξασκεῖται—πλὴν ἐν σπανιωτάταις περιπτώσεσιν—μετὰ μεγαλειτέρας προτοχῆς ἢ ἀλλαγῆς· ἡ διακρίσις ὅθεν ἢ ἀπονεμασμένη εἰς τοὺς ὀλίγους διακεκριμένους· λίαν ἐκτιμᾶται. Τὸ αἰσθημα τῆς εὐπειθείας ὁδοῦ εἶναι τόσῳ ζωηρόν καὶ εὐκρινὲς ὅσον ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ· οὐ μόνον ἡ «πῆγῃ τῆς τιμῆς», ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσιν, ἀπολαύουσι μεγάλης ὑπολήψεως. Ὁ κυβερνῶν τὴν χώραν

καλεῖται «Ἐλέω Θεοῦ, Βασίλισσα ἢ Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας», προστιθεμένης καὶ τῆς φράσεως «Προστάτης τῆς πίστεως». Ὁ τίτλος πρίγκιπος ἀνήκει μόνον τοῖς υἱοῖς καὶ ἀνεψιοῖς τῶν βασιλέων. Ὁ τίτλος «δουξ» ἦτον ἀρχικῶς ῥωμαϊκὸν ἀξίωμα, παραγόμενον ἐκ τοῦ *duces exercituum*, ἢ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοκράτορας, ὁ διοικητὴς ἐπαρχίας τινος εἶχε τὸν τίτλον *dux* ἐξ οὗ ὁ τίτλος. Μετὰ τὸν δουκά εἶναι ὁ τίτλος τοῦ μαρκησιου, ἔχοντας κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους τὸ καθῆκον νὰ φυλάττῃ τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου, ἐκ τῆς τεκτονικῆς λέξεως *marche* σημαίνουσης σὺνορον. Ἐξ ὅλων τῶν τιμητικῶν τίτλων ὁ ἀρχαιότερος εἶναι ὁ τοῦ κόμητος (*earl*) ἐκ τοῦ σαξωνικοῦ *eorl* σημαίνοντος πρεσβύτερον, εἶχον δὲ δικαιοδοσίαν ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν διαμερισμάτων, ἥτις μετεβιβάσθη εἰς τοὺς ὑποκόμητας καὶ εἶτα εἰς ὑπαλλήλους, ἔμεινε ἐπομένως μόνον τὸ ἀξίωμα κενὸν καθῆκοντος. Ἡ ἱστορία καὶ ἐτυμολογία τοῦ βαρῶνος ἔμεινε σκοτεινὴ. Βαρονέτοι δὲ λέγονται οἱ ἀμέσως τῶν βαρῶνων κατώτεροι, οὗτος δὲ ὁ τίτλος κατέχει τὴν τελευταίαν βαθμίδα εἰς τοὺς κληρονομικοὺς τῆς τιμῆς τίτλους. Μετὰ τοῦτον ἔρχεται ὁ τοῦ ἱππότου οὗ ἡ ἱστορία ἀνέρχεται μέχρι τῆς ἀρχαίας Ῥώμης.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Ὁ φλοιὸς τῶν δένδρων

Ἐν τῷ κορμῷ τοῦ δένδρου ὑπάρχουσιν ὁ φλοιὸς καὶ τὸ ξύλον.

Ὁ φλοιὸς δὲν εἶναι ὅλος ἐν πρᾶγμα, ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν ἢ μάλλον εἰσὶ δύο φλοιοὶ, ὁ ἐξωτερικὸς καὶ ὁ ἐσωτερικὸς φλοιός. Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς δὲν ἔχει ζωὴν ἐν αὐτῷ· οὗτος παρέχει τὴν ἀνώμαλον ὄψιν εἰς τοὺς κορμούς δένδρων τινῶν, οἷον τὴν δρυν.

Ὁ ἐξωτερικὸς φλοιὸς ἀποτελεῖ ἔνδυμα διὰ τὸ δένδρον· καλύπτει τὰ ζῶντα μέρη ὥστε νὰ μὴ βλαβῶσιν, εἶναι εἰς τὸ δένδρον ὅτι τὰ ἐνδύματα διὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Δὲν εἶναι δὲ καὶ πυκνὸν ἔνδυμα· ἔχει μικρὰ ἀνοίγματα πανταχοῦ ἐπ' αὐτοῦ· θά ἦτο κακὸν διὰ τὸ δένδρον νὰ ἔχῃ τοιοῦτο κάλυμμα ἐπ' αὐτοῦ, ὡς θά ἦτο κακὸν διὰ τὸ σῶμα ἡμῶν νὰ ἔχωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος ἡμῶν ἐφηρμοσμένον ἔνδυμα ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος.

Ὁ ἐξωτερικὸς οὗτος φλοιὸς εἶναι μεγάλη προστασία εἰς τὸ δένδρον κατὰ τὸν ψυχρὸν χειμῶνα· ἀποκρούει τὸ ψυχρὸς ἀπὸ τοῦ νὰ φανεύῃ τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλάδους. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο καλύπτει ὅλον τὸ δένδρον, καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου βλαστοῦ. Τὸ δένδρον φαίνεται ὡσανεὶ ἦτο νεκρὸν τὸν χειμῶνα χωρὶς τῶν πρασίνων αὐτοῦ φύλλων. Ἀλλ' ὑπάρχει ζωὴ ἐγκλεισμένη ἐν αὐτῷ, ὡς ὑπάρχει ἐν τῷ σπέρμῳ